

Vlaams
Parlement

vergadering **C68 – FIN3**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

van 8 januari 2013

INHOUD

Interpellatie van de heer Lode Vereeck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de verlenging van de renteloze lening aan vzw De Warande
- 24 (2012-2013) 3

Vraag om uitleg van de heer Ward Kennes tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de gezamenlijke ministerraad op 7 december in Namen
- 472 (2012-2013) 13

■

Voorzitter: de heer Eric Van Rompuy**Interpellatie van de heer Lode Vereeck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de verlenging van de renteloze lening aan vzw De Warande - 24 (2012-2013)**

De voorzitter: Collega's, beste vrienden, ik hoop dat we dit jaar veel goede werkvergaderingen hebben. Ik laat ieder de vrije invulling van wat voor u in 2013 belangrijk is.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister-president, het gaat niet om grote bedragen, zeker niet als je vergelijkt met de problematiek die we nu in het hele land meemaken. Het heeft ook geen grote budgettaire impact, maar het is wel een belangrijk principe. Daarom wens ik u hierover toch te interpellieren. Een van uw coalitiepartners sprak over een "schaamteloze lening". Dat zijn zware woorden. Het is duidelijk dat het meer gaat om een geste naar een vzw die nauw verbonden is met de politiek. Als er echter zulke zware woorden worden gebruikt, krijgen die natuurlijk extra aandacht van de oppositie.

Ik situeer kort een en ander voor de collega's die niet met de zaak vertrouwd zijn: in 1987 kende de Vlaamse Gemeenschap een renteloze lening van 30 miljoen Belgische frank toe aan de vzw De Warande, waarmee deze private vzw haar gebouw in Brussel kon renoveren en herinrichten. De bedoeling was dat de geleende som uiterlijk vijf jaar nadien zou worden terugbetaald, dus ten laatste in 1992. De termijn van de renteloze lening is door de vorige Vlaamse regeringen telkens met een nieuwe periode van vijf jaar verlengd. Eind 2011 bedroeg het saldo nog bijna 200.000 euro en eind vorig jaar nog 163.424 euro.

U moet weten dat De Warande de lening eigenlijk niet terugbetaalt. In de nota bij de beslissing van de Vlaamse Regering staat heel duidelijk dat er 64 niet-private leden zijn van De Warande, van wie het lidgeld wordt betaald door de Vlaamse Regering. Het gaat om ministers, kabinetsleden en topambtenaren. Jaarlijks wordt hun lidgeld, 550 euro per persoon maal 64, niet uitbetaald maar in mindering gebracht van de lening. In 2012 gaat het om 35.200 euro, zoals gezegd. In het kader van onze budgettaire problemen is dat op zich een verwaarloosbaar bedrag, maar toch.

Minister-president, waarom is er deze lening aan een private vzw? In uw nota gekoppeld aan de beslissing van de Vlaamse Regering staat dat de renteloze lening aangewezen is. Daarvoor worden volgende motieven gegeven.

Een eerste is de infrastructuur. Er wordt gesteld dat De Warande infrastructuur ter beschikking stelt die nuttig is, omdat u er niet over beschikt. Maar dat blijkt een historisch argument te zijn, dat niet meer veel hout snijdt.

Er wordt ook gezegd dat het een ontmoetingsplaats zou zijn op hoog niveau. Nu kan ik me wel voorstellen dat daar ontmoetingen plaatsvinden tussen de private leden en de publieke of niet-private leden, maar er zijn toch andere mogelijkheden om elkaar te ontmoeten.

Het meest bizarre is nog de financiële positie van De Warande. Als de lening niet verlengd wordt, zou de vzw in de problemen komen. Nu, De Warande wist natuurlijk dat die lening moest worden afbetaald in 2012 en wist dat vijf jaar geleden al. Het is onmogelijk dat die financiële situatie nu op het einde dermate veranderd zou zijn. Bizar vind ik vooral dat in uw nota staat dat u de lening wilt verlengen omdat anders het horecagebeuren van De Warande onder druk zou komen.

U zegt ook dat dit aansluit bij de beleidslijnen van de Vlaamse Regering. U blijft daar vrij vaag over. Ik had graag geweten welke beleidslijnen van de Vlaamse Regering dat dan wel zouden zijn.

Minister-president, stel nog dat u om de redenen die net zijn genoemd, zijnde infrastructuur, ontmoetingsplaats op hoog niveau, financiële positie en beleidslijnen van de Vlaamse

Regering, zou overgaan tot een lening aan deze private vzw, dan is mijn vraag: waarom renteloos? Ik verwijs naar de opmerking dat het niet verlengen van de renteloze lening blijkbaar het horecagebeuren onder druk zet.

Minister-president, bent u bereid dit systeem van renteloze leningen naar andere onderdelen van de horeca of zelfs naar heel de horeca uit te breiden? De horeca heeft het bijzonder moeilijk. Misschien kan dit een onderdeel van een volgende discussie worden.

Met mijn derde vraag voeg ik eigenlijk de derde vraag en de vierde vraag van de oorspronkelijke interpellatie samen. Ik vraag me af wat in feite de juridische basis voor deze beslissing is. Ik heb het niet over het budgettaire-juridisch aspect. Daarover heeft de begeleidende nota duidelijkheid verschaft. Op basis van welk decreet verschaft u renteloze leningen aan private vzw's?

Verder zou ik u nogmaals willen vragen de beleidslijnen te specificeren. De vraag blijft of u dit ook naar de rest van de horeca wilt uitbreiden.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, u hebt de vergadering op een zeer vriendelijke manier aangevat. U hebt ons allemaal met “beste vrienden” aangesproken. Ik zal iedereen dan ook met “beste kameraden” aanspreken en mijn beste wensen overmaken.

Ik wil de amicale sfeer die u hebt ingezet zeker niet om zeep helpen. Ik wil echter toch een aantal fundamentele vragen stellen. Ik heb al duidelijk gemaakt dat ik problemen heb met de renteloze lening die aan de vzw De Warande is verstrekt.

De heer Vereeck heeft op een correcte wijze uitgelegd hoe de vork in de steel zit. Het gaat om een renteloze lening die op vijf jaar tijd zou worden terugbetaald. Uiteindelijk zal die lening, als alles goed gaat, tot 2017 lopen. Dit betekent dat de vzw uiteindelijk 25 jaar over die periode van 5 jaar zal doen.

In feite wordt de lening door middel van de lidmaatschappen van een aantal topambtenaren terugbetaald. Ik heb minister Bourgeois hierover enkele schriftelijke vragen gesteld. Uit zijn antwoord blijkt wie lid van de vzw De Warande mag worden. Het gaat om de leden van de Vlaamse Regering, om de kabinetschefs van de leden van de Vlaamse Regering en om de hoofden van de departementen, de agentschappen en de Vlaamse openbare instellingen.

Zij zouden hiervoor elk 550 euro moeten betalen. Iedereen weet dat dit uit de budgetten van de kabinetten en van de departementen wordt betaald. In feite betaalt de Vlaamse Regering op deze wijze haar eigen renteloze lening af. Van De Warande wordt niet echt een inspanning gevraagd.

Dit laatste punt stoort me. Heel wat organisaties in Vlaanderen en in Brussel zouden de Vlaamse Regering op eenzelfde wijze kunnen vragen de eigen nobele doelstellingen in een engagement van de Vlaamse Regering om te zetten. Die organisaties zouden zich ook bereid kunnen verklaren om lidmaatschappen aan te bieden die de Vlaamse overheid voor haar topambtenaren dan uiteraard zelf zou moeten betalen. Ik vind dit geen goede werkwijze.

Bovendien blijkt uit de op een analyse van de financiële toestand van de vzw gebaseerde nota die het Agentschap Centrale Accounting naar aanleiding van dit dossier heeft geschreven dat een eventuele terugbetaling van het openstaande saldo van de renteloze lening de verdere werking van de vzw zou kunnen schaden en in elk geval tot een drastische bijsturing van het huidige beleidsplan zou leiden.

Op zich is er niets mis met de bijsturing van een beleidsplan. Indien blijkt dat de renteloze lening, die oorspronkelijk op 5 jaar tijd moest worden afbetaald, op 25 jaar tijd moet worden afbetaald, moet het beleidsplan op een bepaald ogenblik worden bijgesteld. Dat is, omwille van de budgettaire omstandigheden waarin we ons bevinden en omwille van een aantal crisissen die op ons zijn afgekomen, trouwens wat leden van de Vlaamse Regering met onderdelen van beleidsplannen moeten doen.

De Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement hebben het hele overheidsapparaat gevraagd 1 procent te besparen. Ik zie nergens inspanningen van De Warande om te besparen of om in verband met die renteloze lening, die initieel op vijf jaar tijd moest worden afbetaald, tot een bijsturing over te gaan.

Minister-president, ik wil nog even opmerken dat in een van de nota's staat dat het lidgeld van 550 euro voor topambtenaren, ministers en kabinetschefs, gedurende de komende vijf jaar bevroren moet blijven. De lidgelden mogen niet stijgen.

Behoort deze werkwijze, namelijk het toestaan van een renteloze lening voor een periode van 5 jaar die vervolgens telkens wordt verlengd en die nu 25 jaar bedraagt, tot de goede praktijken van de Vlaamse overheid? Lopen er nog andere leningen die de Vlaamse overheid op een gelijkaardige wijze aan zichzelf terugbetaalt? Betaalt de Vlaamse overheid nog lidmaatschappen van ambtenaren van andere organisaties of verenigingen?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, voor de kerstdagen heeft de Vlaamse Regering beslist de renteloze lening aan De Warande te verlengen. Als we naar het hele Vlaamse budget kijken, lijkt dit misschien een druppel op een hete plaat. Dit is echter allerm minst een luxe in een stad waarin meer dan een kwart van de bevolking onder de armoedegrens leeft en waarin anonimiteit en vereenzaming hand in hand gaan. Helaas gaat deze renteloze lening niet naar een sociaal restaurant of naar een diensten- en ontmoetingscentrum: de lening is voor De Warande. Als er nu iets ver van een sociaal restaurant af staat, is het wel De Warande.

Ik wil iedereen er even aan herinneren dat De Warande die lening in 1987 heeft gekregen. Het gaat om 743.000 euro, oftewel 30 miljoen Belgische frank, en om een looptijd van vijf jaar. Ondertussen zijn we een kwarteeuw verder.

De heer Roegiers heeft daarnet goed uitgelegd hoe de lening in feite wordt afbetaald. De Vlaamse Regering leent aan De Warande en betaalt die lening in feite zelf af. Daar komt het op neer. Dit is niet meer of niet minder dan een subsidiëring langs een omweg. En dan is er de clausule dat ministers, kabinetschefs en topmensen uit de administratie er een lidmaatschap krijgen. Met dat geld wordt die lening afgekort, zou je kunnen zeggen. Ondertussen zitten we aan een schuld van minder dan 200.000 euro. Die zal wellicht binnen een jaar of vijf zijn afgerond.

Het meest wraakroepende is dat de Vlaamse Regering de lening zelf afbetaalt. Minister-president, in tijden dat de regering de tering naar de nering moet zetten en inspanning vraagt aan top- en andere ambtenaren om wat te beknijselen op hun lonen, maar tegelijk wel nog exclusieve lidmaatschappen uitdeelt aan die topambtenaren, in tijden waarin sociale noden sneller groeien dan de middelen die deze noden moeten lenigen, lijkt het mij onverantwoord dat de Vlaamse Regering ervoor kiest om deze club te steunen. En laat ons eerlijk zijn, vanuit commercieel oogpunt zou deze club perfect zelfredzaam moeten kunnen zijn. Ik heb het dus niet over het bestaan van deze instelling, maar over haar management en rentabiliteit. Minister-president, wij hebben daar erg veel moeite mee.

Hoe verantwoordt u de noodzaak om aan De Warande die renteloze lening toe te staan? Beschouwt u het als een kerntaak van de overheid om te investeren in dergelijke ontmoetingsplekken voor een selectief gezelschap? Hoe verhoudt zich dat tot investeringen in ontmoetingsplekken voor de hele gemeenschap? Acht u het nuttig om de regeling van de door Vlaanderen betaalde lidmaatschappen te handhaven? De heer Roegiers zei al dat ze niet worden geïndexeerd of aangepast. Acht u het nuttig om die lidmaatschappen aan te houden tot de schuld is weggevlakt? Heeft de Inspectie van Financiën advies uitgebracht over de beslissing tot verlenging van de renteloze lening? Wat hield dat advies in?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ook ik wens u het allerbeste voor 2013. Gezondheid is heel belangrijk voor u en voor al diegenen die u dierbaar zijn. Ik wens u ook boeiende debatten in deze commissie en elders in dit parlement. Deze eerste vraag zal daartoe al een kleine bijdrage leveren.

Voorzitter, collega's, ik geef eerst wat algemene duiding bij de doelstellingen en activiteiten van de vzw De Warande en de steunverlening door de Vlaamse Regering. Daar is, op zijn zachtst gezegd, mogelijk wat onduidelijkheid over. Anders had men zulke uitspraken mogelijk niet gedaan.

Sedert 1987 – 'il fut un temps', zegt men in het mooie Frans – hebben de opeenvolgende Vlaamse regeringen de vzw De Warande gesteund. 'Sedert': iedereen voelt zich aangesproken die sindsdien ooit in de meerderheid heeft gezeten. Die steun gebeurde initieel door de toekenning van een renteloze lening, met een voorziene betalingstermijn van 5 jaar, en vervolgens door de verlenging van deze terugbetalingstermijn. Collega's, ik benadruk dat deze steun in financiële termen over 25 jaar beschouwd relatief bescheiden te noemen is. Als er grote woorden in de mond worden genomen, moet u toch even kijken waarover het gaat. Andere organisaties krijgen ook steun. En deze steun, die jaarlijks recurrent is, overschrijdt de steun die wij sinds 1987 aan de vzw De Warande hebben gegeven ruimschoots. Als u een debat wilt over alle organisaties die steun krijgen, is dat het voorwerp van een andere vraag. Ik wil toch even zeggen dat u dat in dat verband moet bekijken.

Collega's, het is pas sedert het voorjaar van 2012 en dus vrij recent dat dit door een parlamentslid ter discussie wordt gesteld. Ik betreur dat niet alleen de steunverlening door de Vlaamse Regering, maar ook De Warande als organisatie op een heel ongunstige manier worden geduid. Ik heb dat kunnen lezen in de media, maar het zal dan waarschijnlijk de fout van de journalisten zijn. Daar heeft men het over "rijkemansclubje", "eliteclubje", "het uitdelen van gratis abonnementen voor de chique club aan ministers, kabinetsleden en topambtenaren", "de Vlaamse Regering strooit met lidkaarten voor rijkemansclub", enzovoort. U hebt al die zaken samen met mij kunnen lezen. Ik vraag mij daarbij toch af waar die polarisatie en dat woordgebruik vandaan komen en wat daarvan de bedoeling is. Collega's, daardoor wordt, wat mij betreft totaal ten onrechte, de indruk gewekt dat De Warande een plaats is van feest en vermaak, waar de leden terecht kunnen voor ontspanning en vertier, met een profitariaat en een verspilling van Vlaamse overheidsmiddelen. Dat is het dus zeker niet.

Het positieve aan deze vragen is dat we dit onjuiste beeld van De Warande kunnen weerleggen. Ook in mijn antwoord – dat wellicht de pers niet zal halen – worden de beweringen ten stelligste en met klem weerlegd.

De beslissing van de Vlaamse Regering om in 1987 een renteloze lening van 30 miljoen oude Belgische frank, of 743.680 euro, toe te kennen aan de vzw De Warande was grondig doordacht. Ik was er toen niet bij, in 1987, maar in die tijd waren de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest nog relatief beperkt, net als de gebouwen- en infrastructuur waarover de toenmalige Vlaamse Regering en de Vlaamse administratie beschikten. De doelstellingen van de vzw De Warande sloten perfect aan bij de beleidslijnen van de Vlaamse Regering toentertijd en de toekenning van de renteloze lening liet toe om, in samenwerking met het privé-initiatief, een centraal gelegen onthaal- en ontmoetings- en infrastructuur van hoog niveau voor de Vlaamse Gemeenschap in Brussel uit te bouwen.

Wat de doelstellingen van vzw De Warande betreft, wil ik uitdrukkelijk naar artikel 3 van de statuten van de vzw verwijzen. Deze doelstellingen sluiten – behalve de infrastructuur, maar godzijdank hebben we al een hele weg afgelegd – nog steeds perfect aan bij de beleidslijnen van de Vlaamse Regering, – en degenen die af en toe eens vragen stellen over Brussel, moeten nu goed luisteren – onder meer wat betreft de versterking van de Vlaamse aanwezigheid in Brussel, de bevordering van de internationale uitstraling van Vlaanderen, en het bevorderen van de samenwerking tussen de verantwoordelijken van alle geledingen uit het maatschappelijk leven in Vlaanderen.

Ik citeer artikel 3 van de statuten. Sommigen hadden de statuten eens even moeten lezen vooraleer de woorden die in de krant zijn terechtgekomen, de wereld in te sturen. Artikel 3 stelt letterlijk: “De vereniging heeft tot doel een ontmoetingsplaats op hoog niveau te creëren en ter beschikking te stellen van de gemeenschap van Vlamingen, die te Brussel of daarbuiten verantwoordelijkheid dragen in het bedrijfsleven, de politiek, de administratie, de academische, de wetenschappelijke en de culturele wereld of andere belangrijke maatschappelijke groepen. Zij beoogt in het algemeen de Vlaamse presentie te Brussel te versterken en de internationale uitstraling van Vlaanderen te bevorderen. Zij beoogt een forum te bieden voor de stimulering en de behartiging van de belangen van het Vlaamse bedrijfsleven. Zij wil eveneens een band creëren tussen het Vlaamse bedrijfsleven en de verantwoordelijken van alle andere groepen uit het maatschappelijk leven in Vlaanderen. De vereniging heeft geen enkele politieke strekking.”

De door de Vlaamse overheid toegekende middelen werden grotendeels gebruikt voor de restauratie en herinrichting van het voormalige Hotel Empain, gelegen op de hoek van de Hertogstraat en de Zinnerstraat te Brussel, in functie van de doelstellingen van de vzw De Warande.

Ik wil er de aandacht op vestigen dat de inbreng van een aantal private bedrijven voor het project ruim het dubbele bedroeg, ongeveer 70 miljoen oude Belgische frank, van het bedrag van 30 miljoen Belgische frank voor de renteloze lening van de Vlaamse overheid.

Essentieel voor een juiste beeldvorming over De Warande is dat het geen plaats voor vrijetijds- of ontspanningsactiviteiten is, maar een plaats voor werkgerelateerde activiteiten. Ik weet niet of de vraagstellers al de mogelijkheid hebben gehad om De Warande te bezoeken of om er een lunch te nuttigen – ik kan dat laten nagaan indien ze zich dat zelf niet meer zouden herinneren. De Warande fungeert als een plaats waar, in een stijlvol kader, werkvergaderingen en besprekingen, lezingen, persconferenties of andere events plaatsvinden, met aansluitend of begeleidend een lunch, een diner of een receptie. De gunstige locatie, het prestigieuze en stijlvolle kader, het kwalitatief hoogstaande horecaaanbod en de bediening, het Vlaamsgezinde karakter en de statutaire doelstellingen van de vzw zijn meerdere factoren die, in combinatie beschouwd, ten gunste van De Warande uitvallen en die maken dat de leden van de Vlaamse Regering of van de Vlaamse administratie in welbepaalde gevallen De Warande kiezen als geschikte locatie voor een event, werkvergadering, activiteit of bespreking met lunch of diner.

In sommige gevallen opteren leden van de Vlaamse Regering of van de Vlaamse administratie ervoor om een vergadering of een bespreking met lunch of diner te laten plaatsvinden in een van de zalen, het clubrestaurant of het tuinterras waarover De Warande beschikt. Soms wordt een ‘in house’ vergadering met belangrijke binnen- of buitenlandse gasten ook afgesloten met een lunch of een diner in De Warande.

Het Departement internationaal Vlaanderen heeft een overeenkomst afgesloten met De Warande om onder de koepelbenaming ‘Focus on Flanders’ jaarlijks bepaalde activiteiten te organiseren voor onder meer buitenlandse topdiplomaten, bijvoorbeeld de nieuwe ambassadeurs. Het betreft een aanbod voor een taalcursus Nederlands, studiebezoeken aan een Vlaamse provincie en kwalitatief hoogstaande informatiemomenten. In dat kader heb ik zelf bijvoorbeeld op 27 april 2011 en op 22 mei 2012 in De Warande aan een groep van buitenlandse topdiplomaten toelichting kunnen geven over respectievelijk het Nieuw Industrieel Beleid van de Vlaamse Regering en de sociaal-economische uitdagingen voor Vlaanderen. Ook minister Bourgeois gaf op 17 november 2011 in De Warande aan de buitenlandse topdiplomaten een toelichting over het integratiebeleid.

De Warande neemt ook soms zelf het initiatief voor het organiseren van events onder diverse benamingen: ‘werklunch met...’, ‘een goed gesprek met...’, ‘ontmoetingsdiner met...’, ‘thema-avond over...’, waarbij een lid van de Vlaamse Regering of een topambtenaar van de Vlaamse administratie optreedt als gastspreker ten behoeve van de geïnteresseerde leden van

de vzw De Warande. Zo is er op 29 januari aanstaande – u kunt zich nog inschrijven – een werklunch waar collega Freya Van den Bossche gastspreker zal zijn voor het thema sociale economie. Mijnheer Caron, dat is een ideale gelegenheid voor u, gezien uw vragen daarstraks. Ook andere personen kunnen onder de vermelde formules optreden als gastspreker, zoals provinciegouverneurs, burgemeesters van grote steden, partijvoorzitters en binnen- of buitenlandse personaliteiten uit de bedrijfswereld of uit de academische wereld.

Collega's, het is in die context en gelet op het werkgerelateerde karakter dat de Vlaamse Regering van meet af aan de mogelijkheid heeft geboden dat de leden van de Vlaamse Regering, hun kabinetschefs en de leidend ambtenaren van de Vlaamse administratie lid worden van De Warande. Dit is een mogelijkheid, geen verplichting. Ongeveer 60 procent van de in aanmerking komende personen is effectief lid van De Warande.

De Vlaamse Regering heeft er in 1987 voor geopteerd om de aldus verschuldigde lidgelden in mindering te laten brengen van het uitstaande leningssaldo. Een mogelijk alternatief was geweest om de lidgelden cash te laten betalen door elk van de betrokkenen. De beide opties komen financieel wat mij betreft op hetzelfde neer. Omdat het hier om werkgerelateerde uitgaven gaat, zouden de lidgelden immers aangerekend worden op de kredieten van de desbetreffende kabinetten en administraties.

Ik zal nakijken, omdat het een van uw vragen was, welke lidgelden wij voor de topambtenaren op ons nemen naast deze. Daarover heb ik op dit moment geen informatie, maar ik zal dat laten nakijken en het u desgevallend ook bezorgen.

Omwille van de continuïteit hebben de opeenvolgende Vlaamse regeringen bij de beslissingen tot verlenging van de termijn van de renteloze lening, geopteerd voor het behoud van de bestaande regeling van de aftrek van de verschuldigde lidgelden op het uitstaand leningssaldo. Ik vestig er de aandacht op dat de aftrek op het uitstaande leningssaldo in alle transparantie is geregeld, aangezien dit het voorwerp uitmaakt van een jaarlijkse decretale bepaling in de middelenbegroting. Als u vraagt naar de decretale basis, is dit een belangrijke boodschap: u hebt het zelf goedgekeurd, want het zat elke keer in de middelenbegroting, in alle transparantie.

De elementen op basis waarvan de beslissing tot verlenging van de renteloze lening aan de vzw De Warande door de huidige Vlaamse Regering op 30 november 2012 werd genomen, wil ik toch nog even op een rijtje zetten. Ten eerste is er de toegevoegde waarde die De Warande biedt, als onthaal- en ontmoetingscentrum enerzijds en anderzijds door de activiteiten die er plaatsvinden, georganiseerd op initiatief van De Warande zelf of door anderen.

Ten tweede is er het verzoek uitgaande van de vzw De Warande, waarin gevraagd werd om de terugbetalingstermijn te verlengen, met verwijzing naar de repercussies die een gebeurlijke vereiste terugbetaling van de lening met zich zou brengen voor de verzekering van de continuïteit van de werking.

Ten derde wijs ik op het advies dat werd ingewonnen bij de twee vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering die belast zijn met het toezicht op de overeenkomst met De Warande. Deze vertegenwoordigers kwamen in hun advies tot het besluit, gebaseerd op de analyse van de financiële toestand van de vzw, dat een gebeurlijke terugbetaling van het openstaande saldo van de renteloze lening de verdere werking van de vzw De Warande zou kunnen schaden en in elk geval zou leiden tot een drastische bijsturing van het huidige beleidsplan. Ik heb begrepen dat enkelen van u die nota hebben gelezen. Er staat nog meer in. Die twee vertegenwoordigers hebben me dat meegegeven.

Verder is er een gunstig advies van de Inspectie van Financiën, mijnheer Caron, en tot slot is er het begrotingsakkoord van de minister bevoegd voor de begroting. Vorige Vlaamse regeringen hebben zich op gelijklopende elementen gebaseerd om de terugbetalingstermijn voor de lening te verlengen. Er is niets nieuws.

U hebt gevraagd de beslissingsfiches van de ministerraad te duiden. Zoals gezegd, worden de lidgelden verschuldigd door personen voor rekening van de Vlaamse Gemeenschap niet betaald aan De Warande, maar jaarlijks afgetrokken van het uitstaand saldo van de renteloze lening. De mensen die zeggen dat het beter is om eerst te betalen en dan te laten terugbetalen, zijn ook degenen die pleiten voor administratieve vereenvoudiging en transparantie.

De Inspectie van Financiën gaf hierover dus een gunstig advies, maar bepaalde als voorwaarde dat een artikel in de aangepaste leningsovereenkomst met De Warande zou worden opgenomen, waardoor het lidgeldtarief voor de leden waarvan het lidmaatschap voor rekening van de Vlaamse Gemeenschap mag worden ingebracht voor de duur van de overeenkomst, dus tot 2017, nominaal bevroren zou worden op 550 euro per jaar. Dat is het lidgeldtarief dat geldig was voor het jaar 2012. De Vlaamse Regering is daarop ingegaan.

Wat zijn de budgettaire implicaties voor de Vlaamse begroting van deze beslissing? Op welke post van de middelenbegroting worden de aflossingen door vzw De Warande ingeschreven? Daarop heb ik eigenlijk geantwoord. Deze lening heeft geen aflossingstabel waarin de jaarlijkse aflossingen worden vastgesteld. Er staan dan ook geen aflossingen in de middelenbegroting. De aftrek op het uitstaand saldo van de lening, op basis van het bedrag van de lidgelden dat voor rekening van de Vlaamse Gemeenschap mag worden ingebracht, wordt wel jaarlijks vastgesteld via een decretale bepaling in de middelenbegroting.

De juridische basis voor de toekenning van de renteloze lening aan vzw De Warande is gevormd door de budgettaire inschrijving onder een afzonderlijke post van de decreetstabel, bij de aanpassing van de begroting voor het begrotingsjaar 1987, met omschrijving 'Renteloze lening aan De Warande'. Aangezien bij de budgettaire inschrijving toen geen termijn voor de lening was aangeduid, is de Vlaamse Regering bevoegd om de termijn en eventueel ook andere modaliteiten van de lening te wijzigen.

U vraagt me of ik het opportuun acht dat de Vlaamse overheid renteloze leningen verstrekt aan organisaties zoals de vzw. Ik ga ervan uit dat ik uitgebreid heb toegelicht waarom de Vlaamse Regering in 1987 is overgegaan tot deze beslissing, dat ik heb onderstreept dat sindsdien alle Vlaamse regeringen, met de coalities die hun eigen waren, dit onverkort hebben doorgetrokken, en dat ik op basis van de aangehaalde elementen de beslissing van deze regering heb toegelicht. Ik hoop, voorzitter, dat men met deze bijkomende informatie dit dossier in de toekomst met meer inzicht zal bejegenen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u, minister-president. Ik was er ook bij in 1987, toen het Vlaams Parlement nog geen eigen gebouw had. Wij zaten toen in de Kamer. Het was de periode van Flanders Technology. Gaston Geens was minister-president. Het was de vraag van het maatschappelijke leven in Brussel om te zorgen voor een tegengewicht voor de Cercle Gaulois, die een beetje verder gevestigd is. Ik herinner me dat ook het Vlaams Parlement dikwijls vergaderingen had in De Warande, niet de officiële zittingen, maar met mensen uit het bedrijfsleven of discussiefora. De Warande is niet vreemd aan deze instelling. Het is in die geest ontstaan, om een aanwezigheid te hebben in Brussel, ook ten aanzien van de internationale gemeenschap, het bedrijfsleven enzovoort. Ik wil u enkel informeren dat het in 1987 vanuit het Vlaams Parlement als iets positiefs werd ervaren.

De heer Lode Vereeck: Minister-president, u hebt vooral geantwoord op de vragen van de heren Roegiers en Caron.

Het is iedereen allicht opgevallen dat ik niet ben meegestapt in de maatschappelijke polemiek, die overigens ook in de kranten is verschenen. Dit is in mijn ogen veeleer een financiële budgettaire kwestie dan een sociale kwestie. Ik heb geen duiding gegeven bij de eventuele wenselijkheid van het bestaan van vzw De Warande. Wat mijn eigen vragen betreft, ben ik op mijn honger gebleven.

De minister-president heeft zelf toelichting gegeven. In de nota betreffende de beslissing van de Vlaamse Regering staat het meeste al te lezen. Wat de vraag betreft waarom de Vlaamse

Regering in 1987 in dit privé-initiatief heeft geparticipeerd, wil ik even citeren: “(...) om te kunnen beschikken over een gedegen en klassieke onthaal- en ontmoetingsinfrastructuur in Brussel. In die periode beschikte de Vlaamse Gemeenschap nog niet over een eigen infrastructuur in Brussel.”

We zijn nu 25 jaar later. Als lid van een partij die nog in geen enkele coalitie heeft gezeten en dat misschien ook niet zal doen, ben ik niet bezwaard door het verleden. Ik heb over de historische connotatie gelezen. Anno 2012 geldt dit echter niet. Ik heb dan ook geen antwoord op mijn eerste vraag gekregen. Ik wil dan ook eerst vragen of de Vlaamse overheid sinds 1987 nog altijd niet over alternatieve infrastructuur beschikt.

Minister-president, waarom gebruikt u de techniek van de renteloze lening? Daar heb ik geen antwoord op gekregen. U hebt volledig uitgelegd hoe de techniek werkt, hoe de renteloze lening is verstrekt en hoe de lidgelden worden afgetrokken. De conclusie luidt echter dat het geen renteloze lening betreft. Het is een subsidie. U verstrekt het geld en u betaalt het zelf terug. De vraag blijft waarom u niet gewoon een lening met een rente hebt verschaft. Waarom is die lening renteloos?

De financiële positie is geen argument. Het ontbreken van infrastructuur was in 1987 een valabel argument. Dit lijkt me zoveel jaren later niet langer het geval. Wat de verstrekking van renteloze leningen betreft, verwijs ik toch nog even naar uw nota. Indien u die lening niet zou verstrekken, zou de horecawerking in het gedrang komen. Bent u dan ook bereid die techniek van de renteloze lening naar andere horecazaken uit te breiden? Waarom geldt er een specifieke voorkeur voor De Warande?

Wat de beleidslijnen betreft, hebt u me wel overtuigd. Het is duidelijk waarom dit op elkaar aansluit. Ik herhaal echter mijn zuiver technische vraag waarom de techniek van de renteloze lening wordt aangewend. Waarom is dit geen lening met een rente?

Indien de Vlaamse overheid activiteiten organiseert, neem ik aan dat de Vlaamse overheid voor het gebruik van de infrastructuur moet betalen. Ik denk dan aan activiteiten als ‘Focus on Flanders’. Is dat gratis of moet voor het gebruik van de infrastructuur worden betaald?

Ik heb ook gevraagd wat de juridische basis is. Ik heb in mijn vraagstelling uitdrukkelijk vermeld dat het me niet om de budgettair-juridische basis gaat. Ik vind dat ik op die vraag geen antwoord heb gekregen. Ik weet ook niet of ik nog een antwoord zal krijgen.

Tot slot zou ik nog een aanvullende vraag willen stellen. In de beslissing van de Vlaamse Regering staat dat de minister van Financiën wordt gemachtigd om met vzw De Warande een aangepaste leningsovereenkomst te sluiten. Is die nieuwe leningsovereenkomst in de vorm van een addendum ondertussen tot stand gekomen?

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Minister-president, u bent begonnen met de woorden “Il fut un temps” – er was eens. Weet u wat de belangrijkste gebeurtenis was in 1986, het jaar waarin de lening is afgesloten? Dat was de kernramp in Tsjernobyl. Zo lang geleden is die overeenkomst afgesloten.

U hebt een heel lange uitleg gegeven, waarvoor ik u dank. De essentie van de zaak blijft echter overeind. Welke inspanningen heeft De Warande gedurende die 25 jaar geleverd om het tekort aan te vullen van die renteloze lening die telkens met 5 jaar moest worden verlengd? Het antwoord is dat geen enkele inspanning is geleverd. De Vlaamse Regering betaalt al 25 jaar lang zijn eigen renteloze lening terug.

Terwijl van iedereen en van heel de bevolking inspanningen worden gevraagd, wordt aan De Warande geen enkele inspanning gevraagd. Dat is het punt dat ik wil maken.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: De heer Roegiers heeft het goed uiteengezet. Ik wil hier zelf nog een paar elementen aan toevoegen.

Ik heb zelf niet in de krant gestaan. Ik blijf echter bij mijn standpunt. Het gaat hier om een oneigenlijk gebruik. Ik zal het anders formuleren. In 1987 was de doelstelling verantwoord. Met een parlement en een regering ontstond toen een Vlaamse bestuurlijke capaciteit. Het was verantwoord voor een wat luxueuzere plaats te zorgen om de contacten tussen het Vlaams bedrijfsleven en de Vlaamse overheid tot stand te brengen.

Ik kan me die periode goed herinneren. Dat was toen zeer goed te verantwoorden. Ondertussen zijn we echter een kwarteeuw later. De Vlaamse Gemeenschap heeft in Brussel heel wat culturele instellingen ingericht of ondersteund. We beschikken over een hele resem aan voorzieningen waar we fier op mogen zijn. Die voorzieningen bieden veel mogelijkheden om in Brussel contacten te leggen. De minister-president heeft het in zijn antwoord ook over de culturele contacten gehad. Wat dit punt betreft, is de rol van vzw De Warande sterk verschoven.

De minister-president heeft zich wat laatlend uitgelaten over bepaalde woorden die wij in de mond hebben genomen. We hebben het over rijke mensen en over een chique zaak gehad. Ik ben al enkele keren in De Warande gaan eten. Mensen uit het bedrijfsleven hebben me uitgenodigd om daar te gaan lunchen. Ik was blij dat ik de rekening niet hoefde te betalen.

De vraag is hoe noodzakelijk het nog is over een dergelijke symbolische club te beschikken. Is dit echt een noodzaak? De privésector kan dit doen. Dat kunnen we enkel toejuichen. Hoe meer initiatieven in deze stad worden genomen, hoe beter. De vraag is echter hoe relevant deze vorm van Vlaamse financiële ondersteuning is.

We moeten eerlijk zijn. Het betreft hier een bescheiden subsidie. Onder het mom van de administratieve vereenvoudiging vraagt de minister-president of de ambtenaren misschien moeten betalen en vervolgens het rekeningetje moeten indienen. Dat zou natuurlijk ook in de plaats van dat lidgeld kunnen komen. We moeten echter eerlijk zijn. Het gaat, zeker over al die jaren gespreid, om een bescheiden subsidie.

In 1987 was dit allemaal nodig om dit huis tot stand te kunnen brengen en te valoriseren. De voorzitter heeft er zelf op gewezen hoe bescheiden de infrastructuur en de contactmogelijkheden van de Vlaamse Raad toen waren. Ik begrijp dat toen inspanningen moesten worden geleverd.

Het bedrijfsleven is een belangrijke actor in De Warande. Volgens mij is de economie in Vlaanderen zo groot, zo volwassen en zo sterk geworden dat een dergelijke financiële ondersteuning van een symbolische plek niet langer nodig is. Dit bezwaart integendeel enigszins het beeld van de Vlaamse overheid.

Het gaat hier om een chique restaurant waar contacten tot stand komen. Er mogen best luxueuze restaurants zijn. De mensen die er gaan eten, moeten dan wel zelf hun rekening betalen. In dat geval stoort dat me geenszins. In dit geval worden echter publieke middelen ingezet. Volgens de minister-president gaat het om bescheiden middelen. Het gaat, zeker in 2012 en in 2013, echter ook om een oneigenlijk gebruik. Om misverstanden te voorkomen, wil ik verder nog opmerken dat wij de middelenbegroting niet hebben goedgekeurd.

Tot slot zou ik ook graag een kopie ontvangen van het advies van de Inspectie van Financiën. Dat hoeft geen officieel commissiestuk te worden. Dat mag me naderhand worden doorgemailed.

Ondertussen wil ik de minister-president nog een nuttige tip geven. Na de soepbedeling zou hij in De Warande naar minister Van den Bossche moeten gaan luisteren. Er is in Vlaanderen een grotere en meer precaire nood aan ondersteuning van de sociale economie dan aan dergelijke inspanningen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Caron, tijdens de begrotingsbesprekingen hebt u hier geen enkele vraag over gesteld. Dit moet u sinds 1987 zijn ontgaan. Nu anderen u hierop attent hebben gemaakt, doet u allerlei uitspraken, die natuurlijk volledig voor uw rekening zijn.

Mijnheer Vereeck, ik kan natuurlijk nog eens mijn antwoord formuleren. Dat is niet nodig. Maar ik betreur toch een beetje dat u zegt dat u geen antwoord hebt gekregen. U zegt dat u begrijpt dat de infrastructuur, het Hotel Empain, er moet zijn, maar dat is lang geleden en de Vlaamse overheid heeft sindsdien heel wat bijkomende infrastructuren en mogelijkheden verkregen. Maar ik heb toch heel uitdrukkelijk en voor alle duidelijkheid langzaam het artikel 3 van de statuten voorgelezen. De aanwezigheid van Vlaanderen op de manier zoals in artikel 3 wordt verwoord, is nog altijd een belangrijk element. Sommige collega's spreken dan over Brussel, enzovoort. Dit is natuurlijk een specifiek element en het wordt sinds 1987 ondersteund. Wij doen daar niet iets bijkomends. Mijnheer Roegiers, u zou kunnen zeggen dat het in deze tijden toch niet kan dat we daar iets bijkomends doen. Neen, wij trekken gewoon wat al lang loopt door, met de elementen die ik u heb gegeven. Uw vragen zijn misschien niet ingegeven door het sociale, maar er is wel een ondertoon. U zegt dat er heel wat bijkomende infrastructuur is. Natuurlijk. Godzijdank hebben wij er sindsdien heel wat andere infrastructuur bij gekregen, maar het andere aspect blijft nog altijd als een paal boven water.

Dan is er het juridische. Er werd toen een overeenkomst afgesloten. Er is ook een decretale basis. Elk jaar opnieuw komt dat hier aan bod. Ik weet niet wat u in juridisch opzicht nog meer wilt horen, maar er is geen speld tussen te krijgen.

U vraagt of ik dan geen renteloze lening moet geven aan de hele horeca. Dat is natuurlijk spelerei. In artikel 3 van de statuten staat uitdrukkelijk wat onze beweegredenen zijn om dat toentertijd te ondersteunen en om dat nu nog vol te houden. Het gaat niet om het subsidiëren van een restaurant, het gaat om heel wat meer. De lijst van de activiteiten die daar plaatsvinden die ik heb gegeven, kan nog worden aangevuld.

Voorzitter, ik heb begrepen dat een aantal collega's vragen hebben over de opportuniteit en ook technische vragen. Ik hoop deze vragen te hebben beantwoord, maar het is een beslissing van de Vlaamse Regering. Ik heb die beslissing hier toegelicht. Mocht men er nog vragen over hebben wanneer we het hebben over de begroting, ga ik ervan uit dat iedereen die dat na zoveel jaren van stilzwijgen heeft gezien, dat opnieuw aan de orde kan brengen. Maar mijnheer Roegiers, ik ga ervan uit dat het niet uw standpunt is dat ik maar ondersteuning kan geven – en nogmaals, ik heb het niet over bijkomende ondersteuning – als daar bepaalde saneringsoperaties zijn gebeurd. Ik ga ervan uit dat men ook daar elke eurocent goed besteedt en dat men daar niet met geld smijt. Maar ik kan u wel een aantal instellingen opnoemen die wij subsidiëren en die in deze barre tijden ook geen sanering hebben doorgevoerd. En ik kan beginnen met deze instelling.

De voorzitter: Laat ons de replieken kort houden. We spreken hier over 200.000 euro. We moeten straks spreken over de 1 miljard euro van het Bankenplan. Laat ons alles een beetje in verhouding zien. De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Ik denk soms dat wij niet goed naar elkaar luisteren, en dat wij wel degelijk krediet geven waar er krediet kan worden gegeven. Minister-president, ik heb letterlijk gezegd dat ik tevreden ben met uw antwoord over de specificering van de precieze beleidslijnen van de Vlaamse Regering. U verwijst daarvoor naar artikel 3. Het is mij nu inderdaad heel wat duidelijker waarom de Vlaamse Regering 25 jaar na dato – hoewel er ondertussen al andere infrastructuur is – toch deze infrastructuur blijft subsidiëren. Maar ik herhaal mijn vraag: waarom kiest men voor de techniek van de renteloze lening en niet voor de lening met rente? Die vraag heb ik nu al drie keer gesteld en hij blijft overeind.

Minister-president Kris Peeters: Dat is een opportuniteitsvraag. De opportuniteit is toegelicht.

De heer Lode Vereeck: Oké. Daar nemen we dan akte van.

Ik vroeg daarnet of de machtiging aan de minister van Financiën om een addendum toe te voegen aan de leningsovereenkomst ondertussen al is afgesloten.

Minister-president Kris Peeters: We zullen dat nakijken. Het is de beslissing van de Vlaamse Regering dat de minister van Begroting dat zou doen. Dat zal gebeuren.

De heer Lode Vereeck: Ik wil nog aankondigen dat wij een motie zullen indienen.

Ik wil nog even zeggen dat in de nota van de regering staat dat indien De Warande een bijkomende lening zou moeten opnemen, bijvoorbeeld via een kaskrediet, de toekomstige terugbetaling van deze lening niet kan worden verzekerd. Uit de recentste prognoses blijkt dat vooral de rentabiliteit van de horecawerking door de huidige moeilijke toestand onder druk komt te staan. Het staat allemaal heel netjes en apart vermeld en daarom, minister-president, is het geen spelerei. De horecawerking wordt duidelijk onderscheiden van de andere functies en komt onder druk te staan indien men niet renteloos kan lenen. De logische conclusie is dat dit waarschijnlijk ook voor andere horecazaken zal gelden. Ik concludeer dat omdat het zo expliciet en afzonderlijk vermeld staat in de beslissing van de Vlaamse Regering. We hebben het meteen over het Bankenplan. Daarom heb ik de vraag in alle ernst gesteld.

De voorzitter: De interpellatie is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Ward Kennes tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de gezamenlijke ministerraad op 7 december in Namen

- 472 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Ongeveer een maand geleden was er die megaministerraad in Namen. Daar is heel wat uitgekomen. In de pers lasen we de verklaringen van de ministers die eraan hebben deelgenomen, en er was het debat in het Vlaams Parlement naar aanleiding van actuele vragen.

Deze bijeenkomst bleek vruchtbaar. Er waren een cultureel samenwerkingsakkoord, een doorbraak in het al jarenlang aanslepende dossier van de verkommerende Plantentuin in Meise, de keuze voor een onderhandelde oplossing voor de radiofrequentieplannen en een actieplan voor intensere wetenschappelijke samenwerking. Over de Seine-Scheldeverbinding zou een brief worden gericht aan de Franse regering.

Dit wijst volgens mij op een bepaald klimaat. Ik durf naar voren te schuiven dat de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde (BHV) en de akkoorden over de zesde staatsvorming een nieuw klimaat hebben geschapen waarin de rechtstreekse contacten tussen de deelstaten het mogelijk maken om oplossingen te bereiken waar dat vroeger al die jaren niet lukte. Het kan erop wijzen dat de deelstaten terecht komen in een nieuwe dynamiek en dat de copernicaanse omwenteling zich in België en de deelstaten stilaan voltrekt. Dit wordt naar mijn aanvoelen nog versterkt door het feit dat de deelstaten zich gezamenlijk richten tot de federale overheid om er haar bijvoorbeeld op te wijzen dat zij het land budgettair, financieel en bestuurlijk mee overeind hebben gehouden tijdens de aanslepende formatie na de verkiezingen van 2010. Zij hebben mee voor continuïteit en bestuur en bestuurskracht gezorgd.

Zij hebben ook gezamenlijk om een oplossing gevraagd voor de schrijnende verwaarlozing van het Brussels Conservatorium. Men vraagt de federale overheid ook om ambtenaren af te vaardigen als een soort voorhoede om de overdracht van bevoegdheden voor te bereiden.

Het politieke belang van deze superministerraad blijkt uit deze hele reeks doorbraken, afspraken, intenties en akkoorden, maar ook uit de vele actuele vragen die daarover werden gesteld. Die vragen gingen over heel punctuele zaken, maar de dynamiek op zich verantwoordt toch dat er wat langer bij wordt stilgestaan.

Minister-president, er was nog wat onduidelijkheid over die ambtenaren en het Conservatorium. Hoever staat dat nu? Hoe gaat men deze punten verder opvolgen? Wat is de stand van zaken? Er was onduidelijkheid over de financiële oplossing voor het Brussels Conservatorium. Ik meende te hebben begrepen dat de Franse Gemeenschapsregering sprak over financiële engagementen, terwijl uzelf op dat vlak wat terughoudender klonk. Daarover zou ik graag wat duidelijkheid hebben. Zijn er concrete afspraken gemaakt voor een doortrekking van de nieuwe dynamiek? Komt er in dit nieuwe jaar een heruitgave van de gezamenlijke ministerraad?

Er is niet zoveel contentieux met de Duitstalige Gemeenschap en het ligt dan ook wat voor de hand dat die niet aanwezig was. De verhoudingen zijn misschien minder vertroebeld door bepaalde dossiers, maar er zijn ook minder gezamenlijke dossiers. Wordt erover nagedacht om de Duitstalige Gemeenschap daarbij te betrekken of er een gezamenlijke ministerraad mee te organiseren?

Naar aanleiding van discussies die we hierover in december hadden, wil ik vragen of er op de bijeenkomst in Namen, of in de marge of voorbereiding ervan, werd gesproken over de implementatie van het verdrag inzake stabiliteit, coördinatie en bestuur in de Economische en Monetaire Unie in de Belgische rechtsorde, en dan heel specifiek over het akkoord tussen Entiteit 1 en Entiteit 2? Dit punt is belangrijk, opdat het er komt, en wel in de goede orde. Dat werd in deze commissie door verscheidene fracties benadrukt. Aansluitend bij die vraag: werd er ook gesproken over de versterking van de betrokkenheid van de deelstaten bij het economisch bestuur van de Europese Unie en over de rol van de deelstaten in de Ecofin? Verscheidene collega's hebben dit punt als belangrijk beklemtoond tijdens de besprekingen over het verdrag. Deze zorg kan, denk ik, toch ook leven aan de andere kant van de taalgrens.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Ik wil, aansluitend, weten of er is gesproken over de wenselijkheid van de federatie Brussel-Wallonië.

De voorzitter: De heer Tack heeft het woord.

De heer Erik Tack: Minister-president, wat houdt u tegen om het gebouw van het Brussels Conservatorium opnieuw veilig te maken? Als ik het goed heb, kunnen de preselecties van de Elisabethwedstrijd daar zelfs niet meer plaatsvinden vanwege de veiligheid. De toestand is er echt schrijnend. Komen de leerkrachten en de leerlingen in opstand tegen de manier waarop zij daar kunstonderwijs en muziekonderricht moeten volgen? Is er een oplossing voorhanden? Hoe zult u die oplossing proberen te bereiken?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Wij hebben die vergadering van 7 december 2012 zeer goed voorbereid. Tien dossiers zijn er aan bod gekomen. Vooraf is met heel veel zorg bekeken hoe we concrete vooruitgang konden boeken. We vonden dat we niet alle thema's moesten bespreken omdat we dan misschien niets zouden bereiken. Een aantal dossiers kwamen niet aan bod, enkele daarvan heeft de heer Kennes vermeld.

We hebben in toch niet-onbelangrijke dossiers vooruitgang geboekt en akkoorden afgesloten. Dat was de bedoeling en dat is ook gerealiseerd. De ministers-presidenten hebben in het verleden, onder meer met betrekking tot de Gemeentelijke Holding, zeer goed samengewerkt.

Wat bijvoorbeeld niet aan bod is gekomen, is de implementatie van het Verdrag betreffende de Europese Unie met betrekking tot de economische en monetaire unie of de terecht aangehaalde discussie over de Europese vertegenwoordiging van de regio's.

We hebben afgesproken dat we dit in 2013 zullen herhalen. Dit sluit trouwens aan bij een andere vraag van de heer Kennes. Dat zal dan bij ons in Brussel gebeuren. We zullen de agenda zorgvuldig vastleggen. We zullen hier de komende weken en maanden aan werken. De bedoeling blijft dezelfde. We zetten een aantal heel goed voorbereide en op voorhand met de kabinetten besproken punten op de agenda. Het is de bedoeling tijdens die vergadering knopen door te hakken. We zullen niet achteraf zeggen dat we elkaar hebben gezien, iets hebben gegeten en kort iets hebben gedronken.

Het Koninklijk Conservatorium Brussel is wel aan bod gekomen. We hebben dat punt op de agenda gezet. Ik wil niet heel de geschiedenis van dat gebouw overlopen. Het komt erop neer dat het gebouw in zeer belabberde staat is. Er dreigen op korte termijn veiligheidsproblemen te ontstaan. Er moet worden gehandeld.

Het gebouw is eigendom van de federale overheid. De Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap hebben duidelijk afgesproken tot actie over te gaan. Binnen de Federale Regering valt dit onder de bevoegdheden van staatssecretaris Verherstraeten. We hebben na de vergadering contact met hem gehad. Er is afgesproken tot een interfederaal overleg over te gaan zodra de federale overheid en de staatssecretaris een standpunt ter zake hebben ingenomen.

Een van de mogelijkheden houdt in het gebouw in een vennootschap onder te brengen. De vraag is dan op welke wijze de gemeenschappen zich in het aandelenkapitaal zullen verhouden. Zouden we hier al dan niet instappen?

Op die manier zou in elk geval snel tot de restauratie kunnen worden overgegaan. De kosten zouden dan met huurgelden kunnen worden terugbetaald. De Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap zijn bereid kapitaal in te brengen om die vennootschap te creëren. Het enige wat we nodig hebben, is actie. Hoe sneller dit gebeurt, hoe beter.

We zijn nu met minstens twee om dit in sterke mate op de tafel van de federale overheid te brengen. We zullen hierop aandringen en ik hoop dat we snel resultaat kunnen boeken. Het dossier is sinds die vergadering alvast verder ontwikkeld.

Ook in verband met de zesde staatshervorming zijn een aantal afspraken gemaakt. Minister Bourgeois vormt op dit vlak de avant-garde. Ook op dat vlak is afgesproken een aantal stappen te zetten.

Mijnheer Vereeck, over de federatie Brussel-Wallonië is niet gesproken. Er zijn tien agendapunten en dit punt is niet op de agenda geplaatst. Dat komt daar niet aan bod. Mijn standpunt is duidelijk: wij erkennen de entiteit federatie Brussel-Wallonië niet. Die entiteit staat niet in de Grondwet.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Ik dank de minister-president voor het antwoord. Het lijkt me verstandig de zaken op voorhand goed voor te bereiden en de agenda niet te overladen. In die zin is het een goede zaak dat er in 2013 een vervolg zal komen.

Ik heb nog geen antwoord gekregen op mijn vraag of ook aan contacten met de Duitstalige Gemeenschap wordt gedacht. Misschien zou ook op dat vlak iets kunnen gebeuren. Wordt hier ook naar gekeken?

In verband met het Koninklijk Conservatorium Brussel wordt de structuur van een vennootschap met een kapitaalbreng onderzocht. Dit zou de zaak misschien eindelijk kunnen deblokken. Dat dit dringend nodig is, kunnen we enkel onderschrijven.

Minister-president Kris Peeters: Excuseer dat ik dat ene punt even ben vergeten. Ik sluit contacten met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en met de Duitstaligen niet uit. Ik heb echter slechts een enkel doel voor ogen, met name in verband met concrete dossiers concrete stappen zetten. Indien dit niet zou kunnen, zijn er natuurlijk altijd nog informele contacten.

De organisatie van een dergelijke vergadering moet echter tot concrete stappen in verband met concrete dossiers leiden.

De voorzitter: De heer Tack heeft het woord.

De heer Erik Tack: Ik wil de minister-president nog een korte vraag stellen. Het is blijkbaar de bedoeling samen met de Franse Gemeenschap kapitaal in een vennootschap onder te brengen. Is het dan de bedoeling het gebouw aan te kopen, of zal dat kapitaal enkel voor de verbouwingen worden gebruikt?

Minister-president Kris Peeters: Dit moet technisch nog verder worden bekeken. De federale overheid is eigenaar van het gebouw. Indien een vennootschap zou worden opgericht, is het mogelijk dat de federale overheid het gebouw zou inbrengen. Dat zou dan een inbreng in natura zijn. De federale overheid zou hiervoor dan aandelen in de plaats krijgen. Wij zouden kapitaal inbrengen. Wij zouden daar ook aandelen voor in de plaats krijgen.

Vervolgens zou die vennootschap de restauratie op zich nemen. Op zich is de vraag hoe die vennootschap die kosten zou kunnen dragen. De vennootschap zou over een zeker kapitaal beschikken. Onze inbreng zou uit cash bestaan. Dat kapitaal zou echter niet volstaan. Dat betekent dat de vennootschap zou moeten lenen en die lening ook zou moeten terugbetalen.

Daarvoor zou de vennootschap dan huurgelden aanrekenen aan diegenen die van het gebouw gebruik maken.

De heer Erik Tack: Dat zijn de Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap.

Minister-president Kris Peeters: Indien we dit denkspoor zouden volgen, zouden we mede-eigenaar van het gebouw worden. Het gebouw zou dan worden gerestaureerd. De gebruikers zouden dan voor het gebruik van het gebouw betalen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■